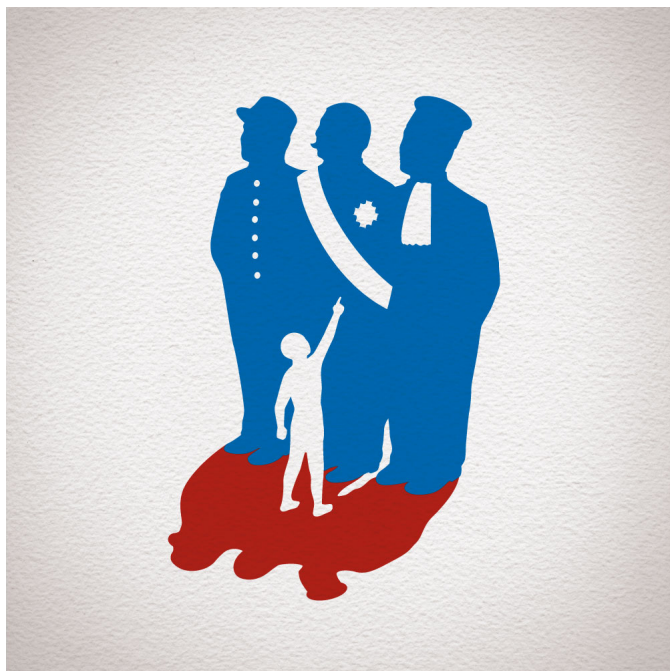

Când se va scrie istoria “luptei anticorupție”, a abuzurilor și a fărădelegilor săvârșite în numele “statului de drept”, vor apărea, probabil, și cronicarii care vor invoca vestita butadă “o idee bună, aplicată prost”. Alții vor susține că nu au știut ce se întâmplă...

Până la momentul acela, însă, va trebui să mai așteptăm. Iar în lipsa unor volume cuprinzătoare, care să releve întreaga ticăloșie drapată în culori imaculate, ne putem consola cu elogiile dezgustătoare, pe care elitele românești occidentalizate le-au adus și le aduc noii securități.

Până mai ieri, panegiricele se făceau prin geamul transparent al DNA. Acum, de când cu eșecul lamentabil al întregului proiect de “asanare morală a societății”, nu mai există decât soluția unor laude ridicole pentru ofițerii de securitate implicați în dosare îndoielnice, sau apare cerința unor măsuri la fel de abuzive.

Așa că imensul beneficiu al ultimelor luni este apariția marilor intelectuali ai neamului în adevărata lor lumină autoritară. Nu este nicio surpriză de proporții aici. În istoria modernă, rolul intelectualilor (acei indivizi cu un ego incommensurabil, pentru care “ideile sunt mai importante decât oamenii” – Paul Johnson) a fost excelent documentat în studii exemplare. Dostoievski, de pildă, povestea, în Jurnalul său, următorul dialog: ” ‘Poporul nu va tolera așa ceva’, i-a spus cineva, acum doi ani, pe marginea unui subiect, unui occidentalist înfocat. ‘Atunci poporul trebuie nimicit!’ i-a răspuns occidentalistul, calm și maiestuos. Și nu era un oarecare, ci unul

dintre reprezentanții intelectualității noastre". O versiune similară, locală, poate fi găsită în confesiunea unui eseist ajuns cumva prin sudul României: "Ar fi greșit să spunem ca zona are un retard istoric. Acolo nu este Europa anilor '70. Nici măcar a anilor '50. Ai senzația că ești undeva prin Asia Centrală. Muzica, mirosurile, privirile ostile, **femeile cu broboadă** (s.n.), vitele și măgarușii, murdăria, gardurile dărâmate, comerțul făcut pe marginea drumului."

Istoria noastră recentă depune o mărturie consistentă despre caracterul, în esență, fascist pe care elitele occidentalizate din țări ortodoxe îl probează aproape la tot pasul. Este suficient, pentru moment, să ne amintim elanul cu care toată floarea cea vestită a GDS, cu excepția notabilă a lui Alexandru Paleologu, au semnat, la sfârșitul anilor '90, o declarație de susținere a bombardamentelor efectuate de NATO asupra Serbiei, care au inclus multe victime colaterale. (România nici măcar nu era parte din NATO la acel moment...)

Însă, ultimele luni relevă un spectacol în care ticăloșia și obnubilarea își dau mâna într-un dans macabru. Eseiști de bon ton, adepți ai moderației și relativismului, dilematici subtili în scrieri spumoase, cer, fără niciun fel de dileme interioare, închiderea unor televiziuni incomode pentru povestea facilă de până acum, în care o mână de incoruptibili se luptau pe viața și pe moarte cu o mulțime de corupți. Lidera societății civile autohtone vrea și ea același lucru. Pur și simplu! Un profesor universitar de științe politice dorește sancțiuni internaționale imediate pentru România deoarece nu mai respectă "statul de drept". Asta deși, timp de 10 ani, anchetele penale "anticorupție" au fost făcute de procurori în colaborare cu ofițeri de securitate, în timp ce generali de securitate declarau că Justiția este "câmp tactic", iar judecătorii afirmau, fără ezitare, că sunt parteneri ai procuraturii. La final, ca tabloul ticăloșiei și abuzului să fie complet, presa infiltrată îi desființa pe inculpați prin stenograme trunchiate primite de la procurori ori filma arestările în direct, după ce primeau ponturile de la organele de anchetă. Cert este că acum România trebuie pedepsită deoarece actuala putere vrea să dea o lovitură grea acestui tip de "justiție".

Un alt profesor de științe politice, liberal convins, cum altfel, susține în mod deschis că scopul scuză mijloacele, așa că orice finețuri legale (drepturi civile) trebuie evitate în lupta "anticorupție": ticăloșii și familiile lor la pușcărie, iar averile confiscate. Un scriitor mereu în așteptarea premiului Nobel a ajuns la concluzia că singura instituție care funcționează cum trebuie în țara noastră este DNA. Adică Securitatea. (Și Institutul Cultural Român, căci trebuie să finanțeze cineva cultura sincronizată la valorile contemporane.) Cea mai prestigioasă editură din țară a scos un volum intitulat "Eu votez DNA".

Pe lângă aceste enormități ale unor vedete intelectuale, precizările unor formatori de opinie care ne spun că prin lupta anticorupție "serviciile au preluat dorința de schimbare a societății și

au conceptualizat-o” sau că serviciile ar trebui aureolate pentru că au ras clasa politică românească, devin cumva scuzabile, cu tot ridicolul lor prețios.

În fond, nu avem de-a face aici cu cine știe ce original. Este doar încă un efort retoric remarcabil al unor oameni detașați aproape complet de rădăcinile lor de a schimba cu forța o societate. Nu este neapărat o profesiune de credință, deoarece la noi singura profesiune de credință o reprezintă oportunismul. Însă este un efort congruent cu toate încercările intelectualilor români, by and large, încă dinainte de 1848, de a împinge țara cât mai rapid spre eschatonul civilizației apusene.

PS. Pentru lămurirea lucrurilor: procesele puse în scenă de Stalin unor foști colaboratori rămân niște făcături în pofida ticăloșiei vizibile a inculpaților.

PPS. Pe structura de taxe, impozite, reglementări și birocrație a României, fără a mai pune la socoteală cultura locală, corupția a reprezentat, de cele mai multe ori, o supapă de supraviețuire economică.